

Datum: 18-03-2022

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ دُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ.
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
وَاللَّهِ! إِنَّكَ لَخَيْرُ أَرْضِ اللَّهِ وَأَحَبُّ أَرْضِ اللَّهِ إِلَيَّ وَلَوْ لَا آتَى
أُخْرِجْتُ مِنْكَ مَا خَرَجْتُ.

DE LIEFDE VOOR JE VADERLAND

Eén van de morele deugden die de volkeren staande houdt en de eenheid en solidariteit van de samenleving verzekert, is ongetwijfeld de liefde voor het vaderland. Het is voor een persoon alleen mogelijk om een menswaardig leven te leiden door zijn rechten en plichten te verwezenlijken, in de eerste plaats zijn recht op vrijheid, door het bestaan van een onafhankelijk thuisland. Het beschikken over een thuisland is een van de grootste gunsten om het leven van aanbidding dat Allah ﷻ verlangt te realiseren. Vanwege dit belang van het vaderland zou de Profeet ﷺ gezegd hebben: **“Vaderlandsliefde komt voort uit het geloof.”**¹ Om deze reden is de liefde voor de religie, land en volk een onlosmakelijk geheel.

Beste broeders en zusters!

Het belangrijkste dat een vaderland zo waardevol maakt voor ons, is dat we ons bestaan daarin kunnen voortzetten en de vrijheid van religie en van meningsuiting op de beste manier kunnen meemaken. Omdat in de stad Mekka, waar de Profeet ﷺ was geboren, geen sprake meer was van de vrijheid van religie en geweten, moest hij noodgedwongen emigreren, aangezien de onderdrukking en onrecht niet meer vol te houden was. De emigratie (*hijra*) van de Profeet ﷺ was niet zomaar een gebeurtenis, maar kwam neer op de zoektocht naar vrijheid en de hunker om een thuisland te vinden waar men een menswaardig bestaan kan leiden. Toen de Profeet ﷺ de stad Mekka verliet, uitte hij met de volgende woorden zijn gevoelens: **“Bij Allah! Voorwaar, jij bent zeker de beste [plek] op de aarde van Allah en het meest geliefd op**

Allah’s aarde, bij Allah. En als ik niet uit jou was verdreven, had ik jou niet verlaten.”²

Beste moslims!

Iedereen heeft taken en verantwoordelijkheden jegens het thuisland waarin hij leeft, waarbij de menselijke waardigheid in acht wordt genomen. Zo verloor de Profeet ﷺ niets van zijn liefde voor Mekka, wat zijn oorspronkelijke thuisland was. Tegelijkertijd maakte de Profeet ﷺ de stad Medina tot zijn thuisland, waar hij vrij en op een menswaardige manier kon leven. Hij heeft veel bijgedragen aan de materiële en spirituele ontwikkeling van Medina; hij toverde Yathrib om tot een verlichte stad. Ook heeft hij er alles aan gedaan om daar de vrede en rust te garanderen. Ook wij dienen dezelfde gevoelens en gedachten erop na te houden, zowel ten aanzien van ons vaderland alsmede ten aanzien van het land waarin we leven.

Beste gelovigen!

Vrijheid is de grootste waarde waarvan het belang moet worden ingezien voordat dat verloren raakt. Alles wat we nodig hebben om deze waarde levend te houden is kostbaar. Het vaderland en het volk zijn de twee meest waardevolle zaken die ons dit mogelijk maken. Laten we onze liefde voor en loyaliteit aan ons vaderland en ons volk levend houden. Maar laten we niet vergeten dat het land waarin wij leven ook een vaderland voor ons is. Laten we er alles aan doen om ervoor te zorgen dat vrede en rust dominant zijn en dat mensen vrij kunnen leven, zowel in ons land als in het land waar we leven. Ik beëindig mijn preek met een vertaling van een Qur’ān-vers: **“Wedijver naar vergeving van jullie Heer en een Paradijs, waarvan de breedte is als de breedte van de hemel en de aarde, die voorbereid is voor degenen die geloven in Allah en Zijn Boodschapper. Dat is de gunst van Allah die Hij geeft aan wie Hij wil. En Allah is de Bezitter van de Geweldige Gunst.”**³

Redactie & vertaling: drs. Ahmed Bulut
Islamitische Stichting Nederland (ISN)

¹ Al-‘Ajlūnī, Kashf al-Khafā’ wa-Muzil al-Ilbās, I, 345, 1102.

² Ibn Mājah, Al-Manāsik, 103.

³ Al-Ḥadīd, 57: 21.